

Dokument ze zasedání

A8-0025/2018

13.2.2018

ZPRÁVA

o výroční zprávě o situaci v oblasti základních práv v Evropské unii v roce
2016
(2017/2125(INI))

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

Zpravodaj: Frank Engel

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU.....	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	17
MENŠINOVÉ STANOVISKO.....	20
INFORMACE O PŘIJETÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU.....	21
JMENOvitÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	22

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o výroční zprávě o situaci v oblasti základních práv v Evropské unii v roce 2016 (2017/2125(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na zmínky v předchozích zprávách týkajících se situace v oblasti základních práv v Evropské unii,
 - s ohledem na předchozí usnesení Evropského parlamentu a jiných mezinárodních a evropských institucí a agentur,
 - s ohledem na různé zprávy národních, evropských a mezinárodních nevládních organizací,
 - s ohledem na činnost Agentury pro základní práva, Rady Evropy a Benátské komise,
 - s ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropské unie a Evropského soudu pro lidská práva,
 - s ohledem na činnost Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, Výboru pro ústavní záležitosti, Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví, Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a Petičního výboru,
 - s ohledem na směrnici Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ, na směrnici Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání a na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu,
 - s ohledem na společné prohlášení afrických a evropských vedoucích představitelů o situaci migrantů v Libyi ze dne 1. prosince 2017, které vydali po summitu Africké unie a Evropské unie v Abidžanu,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A8-0025/2018),
- A. vzhledem k tomu, že základem evropské integrace je dodržování a prosazování lidských práv, základních svobod, demokracie, právního státu a hodnot a zásad zakotvených ve smlouvách Unie, v Listině základních práv Evropské unie a mezinárodních nástrojích týkajících se lidských práv;
- B. vzhledem k tomu, že v souladu s článkem 2 Smlouvy o Evropské unii (Smlouva o EU) je Unie založena na hodnotách respektování lidské důstojnosti, svobody, demokracie, rovnosti, přednosti práva a lidských práv, včetně práv osob patřících k menšinám, což

jsou hodnoty, které sdílí všechny členské státy a které musí respektovat a aktivně podporovat EU i každý členský stát soustavně ve všech svých politikách jak na vnitřní, tak na vnější úrovni; vzhledem k tomu, že v souladu s článkem 17 Smlouvy o EU musí Komise zajišťovat uplatňování smluv;

- C. vzhledem k tomu, že dodržování zásad právního státu je předpokladem ochrany základních práv, a vzhledem k tomu, že členské státy nesou konečnou odpovědnost za ochranu lidských práv všech lidí tím, že přijímají a provádějí mezinárodní smlouvy v oblasti lidských práv a úmluv; vzhledem k tomu, že právní stát a základní práva by měly být neustále konsolidovány; vzhledem k tomu, že jakýkoli pokus o ohrožení těchto zásad je ke škodě nejen dotčenému členskému státu, ale i Unii jako celku;
- D. vzhledem k tomu, že podle čl. 6 odst. 2 SEU je Unie povinna přistoupit k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod;
- E. vzhledem k tomu, že by měla být věnována zvláštní pozornost ochraně lidských práv nejohroženějších skupin;
- F. vzhledem k tomu, že nestandardní správní postupy v některých členských státech ukazují na selektivní přístup k výhodám a povinnostem spojeným s členstvím v Unii, a vzhledem k tomu, že neochota těchto členských států plně dodržovat evropské právo, dělbu moci, nezávislost soudnictví a předvídatelnost státních opatření podryvá důvěryhodnost Evropské unie jako prostoru práva;
- G. vzhledem k tomu, že příchod migrantů a žadatelů o azyl do Evropy v roce 2016 pokračoval¹; vzhledem k tomu, že mnozí z těchto migrantů podnikli extrémně nebezpečnou cestu, při níž svěřili své životy do rukou převaděčů a zločinců a jsou zranitelní vůči násilí, zneužívání a vykořisťování; že podle údajů Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky tvoří 27 % migrantů přicházejících do Evropy přes Středomoří děti; vzhledem k tomu, že podle zpráv UNICEF / Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) přibližně čtvrtina dospívajících vysledovaných na středomořské trase nikdy nechodila do školy;
- H. vzhledem k tomu, že v roce 2016 byly široce rozšířené rasistické a xenofobní reakce proti uprchlíkům, žadatelům o azyl a migrantům, a vzhledem k tomu, že zvláště zranitelné skupiny obyvatelstva i nadále během azylového řízení zažívají zvýšenou míru diskriminace, násilí a opakovanou traumatizaci;
- I. vzhledem k tomu, že silný migrační tlak, kterému jsou některé členské státy vystaveny již několik let, si žádá opravdovou solidaritu ze strany EU s cílem zavést odpovídající přijímací struktury pro nejpotřebnější a nejzranitelnější osoby; vzhledem k tomu, že mnozí z migrantů svěřili své životy do rukou převaděčů a zločinců a jsou zranitelní vůči porušování svých práv, včetně násilí, zneužívání a vykořisťování;
- J. vzhledem k tomu, že ženy a děti jsou vystaveny vyššímu riziku stát se obětí obchodování, vykořisťování a sexuálního zneužívání ze strany obchodníků s lidmi, a proto je zapotřebí, aby budovat a posilovat systémy na ochranu dětí s cílem předcházet a reagovat na násilí, zneužívání, zanedbávání a vykořisťování dětí, v souladu se závazky

¹ http://migration.iom.int/docs/2016_Flows_to_Europe_Overview.pdf

přijatými v rámci Vallettského akčního plánu,

- K. vzhledem k tomu, že pod vlivem probíhající vlny teroristických útoků na území EU se obecně rozšířila nedůvěra vůči muslimským migrantům i muslimům, kteří jsou občané EU, a že některé politické strany této nedůvěry zneužívají a používají rétoriku zaměřenou na uzavřenost ve vlastní identitě a nenávist vůči ostatním;
- L. vzhledem k tomu, že systematické používání nouzového stavu a výjimečná opatření v oblasti trestního soudnictví a administrativní opatření a kontroly na hranicích jsou s ohledem na teroristy převážně neúčinné, neboť ti byli až dosud často dlouhodobými rezidenty, či dokonce občany v členských státech Unie;
- M. vzhledem k tomu, že mezi politická opatření přijatá řadou členských států v souvislosti s příchodem žadatelů o azyl a migrantů patří znovuzavedení kontrol na vnitřních hranicích schengenského prostoru, které se pomalu stávají trvalým prvkem;
- N. vzhledem k tomu, že projevy nenávisti zahrnuje všechny formy projevu, a to online i offline, které šíří, podněcují, podporují nebo ospravedlňují rasovou nenávist, xenofobii, či předsudky vůči pohlaví, rase, barvě pleti, etnickému nebo sociálnímu původu, genetickým rysům, jazyku, náboženskému vyznání nebo přesvědčení, politickým názorům či jakýchkoli jiným názorům, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, zdravotnímu postižení, věku nebo sexuální orientaci či jiné formy nenávisti založené na nesnášenlivosti, včetně politických stran a politických představitelů, kteří propagují rasistické a xenofobní myšlenky, politiky a postupy a šíří falešné zprávy; a že rozvoj nových druhů sdělovacích prostředků usnadňuje zapojení do projevů nenávisti na internetu; vzhledem k tomu, že projevy nenávisti na internetu vyžadují podle názoru Rady Evropy další posouzení a opatření v oblasti regulace a nových způsobů boje proti těmto projevům;
- O. vzhledem k nebezpečí, že nárůst projevů rasově či genderově motivované nenávisti, násilí a xenofobie, ať už prostřednictvím nenávistných činů, falešných zpráv, anonymních zpráv šířených na sociálních sítích a jiných internetových platformách, protesty nebo politickou propagandou, začíná být v členských státech považováno za normální stav;
- P. vzhledem k tomu, že moderní společnost nemůže fungovat a nemůže se rozvíjet bez svobodného, nezávislého, profesionálního a zodpovědného systému hromadných sdělovacích prostředků založeného na zásadách, jako je ověřování faktů, zvažování plurality osvícených názorů a ochrana důvěrnosti mediálních zdrojů a bezpečnost novinářů, a jako je ochrana svobody projevu a také prostředky k omezení šíření nepravdivých zpráv; vzhledem k tomu, že veřejnoprávní sdělovací prostředky hrají zásadní úlohu při zajišťování nezávislosti sdělovacích prostředků;
- Q. vzhledem k tomu, že nedávné zprávy vypracované mezinárodními a evropskými agenturami a organizacemi občanské společnosti, včetně nevládních organizací, uvádějí v mnoha oblastech pokrok; vzhledem k tomu, že porušování základních práv v některých členských státech i nadále přetrvává, a to i pokud jde o diskriminaci menšin, korupci, strpění verbálních projevů nenávisti, podmínky ve věznicích a životní podmínky migrantů;

- R. vzhledem k tomu, že ze zprávy Agentury EU pro základní práva s názvem „Násilí páchané na ženách: průzkum napříč EU“ zveřejněné v březnu 2014, vyplývá, že jedna třetina všech žen v Evropě zažila fyzické nebo sexuální akty násilí alespoň jednou během jejich dospělého života, a že 20 % žen zažilo obtěžování na internetu; vzhledem k tomu, že násilí páchané na ženách a násilí na základě pohlaví, a to fyzické i psychické, je v EU široce rozšířené a je třeba je chápat jako extrémní formu diskriminace, která postihuje ženy na všech úrovních společnosti; vzhledem k tomu, že jsou zapotřebí další opatření na povzbuzení žen, které se staly oběťmi násilí, aby svoji zkušenost oznámily a vyhledaly pomoc;
- S. vzhledem k tomu, že dodržování práv příslušníků menšin a právo na rovné zacházení je jednou ze základních zásad EU; vzhledem k tomu, že přibližně 8 % občanů EU patří k národnostní menšině a téměř 10 % hovoří regionálním nebo menšinovým jazykem; vzhledem k tomu, že kromě postupů uplatňovaných při neplnění povinností má EU nástroje pouze s omezenou účinností, reaguje-li na systematické a institucionální projevy diskriminace, rasismu a xenofobie namířené proti menšinám; vzhledem k tomu, že mezi členskými státy existují velmi velké rozdíly v uznávání těchto menšin a respektování jejich práv; vzhledem k tomu, že navzdory četným výzvám Komise byly podniknuty pouze omezené kroky k zajištění účinné ochrany menšin;
- T. vzhledem k tomu, že digitální média poskytují dětem mnohé příležitosti; vzhledem k tomu, že jsou však děti zároveň vystaveny novým rizikům; vzhledem k tomu, že děti by měly být poučeny o svých základních právech v prostředí digitálního světa, aby byl pro ně bezpečnější; vzhledem k tomu, že tísňové linky pro děti jsou nepostradatelným nástrojem v případech spojených s porušováním práv dětí; vzhledem k tomu, že rozvoj digitální gramotnosti, včetně mediální a informační gramotnosti, by mělo být součástí základních vzdělávacích osnov již od útlého věku; vzhledem k tomu, že základní práva by měla být v internetovém prostředí, jakož i mimo něj, podporována a chráněna stejným způsobem a v téže rozsahu;
- U. vzhledem k tomu, že služby elektronické správy se v roce 2016 postupně staly přístupné v celé EU; vzhledem k tomu, že na evropském portálu elektronické justice mohou občané i právníci získávat informace o evropských a vnitrostátních právních postupech a o fungování soudnictví;

Právní stát

1. prohlašuje, že ani národní svrchovanost ani subsidiarita nemohou ospravedlnit ani legitimizovat systematické odmítání ze strany některého členského státu dodržovat základní hodnoty Evropské unie, jež inspirovaly úvodní články evropských smluv, které členské státy dobrovolně schválily a zavázaly se je dodržovat;
2. konstatuje, že dodržování Kodaňských kritérií ze strany států v okamžiku jejich přistoupení k EU musí podléhat neustálému monitorování a nepřetržitému dialogu v rámci orgánů a mezi Parlamentem, Komisí a Radou;
3. připomíná, že čl. 17 odst. 1 SEU svěřuje Komisi úlohu strážkyně Smluv, a je oprávněna a má pravomoc zajistit, aby všechny členské státy dodržovaly zásady právního státu a další hodnoty uvedené v článku 2 SEU; domnívá se proto, že opatření přijatá Komisí

k plnění tohoto úkolu a zajištění toho, aby byly i nadále splněny podmínky, které panovaly před přistoupením členského státu, neporušují svrchovanost členských států; připomíná odpovědnost samotné Rady za účast v záležitostech právního státu a správy věcí veřejných; vítá myšlenku pravidelných rozhovorů o právním státu v rámci Rady pro obecné záležitosti a vyzývá Radu, aby dále pokračovala tímto směrem tak, aby každý členský stát podléhal pravidelnému hodnocení;

4. bere na vědomí snahy Komise přimět určité členské státy k plnému respektování právního státu, ale také skutečnost, že dosud zavedené nástroje nejsou dostatečné; domnívá se, že by měly být prozkoumány možnosti dialogu, ale neměly by být prodlužovány neomezenou dobu bez hmatatelných výsledků; trvá na tom, že použití článku 7 Smlouvy o EU by již nemělo být vnímáno jako čistě teoretická možnost, ale mělo by být v případě selhání veškerých ostatních prostředků použito; v této souvislosti připomíná, že aktivace článku 7 automaticky neznamená, že budou na daný členský stát uvaleny sankce;
5. zdůrazňuje, že EU potřebuje společný přístup ke správě věcí veřejných demokratického státu a uplatňování základních hodnot, jenž zatím neexistuje, a že je o něm třeba demokraticky rozhodnout a rozvíjet ho za použití zkušeností z evropské správy; domnívá se, že by tento společný přístup ke správě věcí veřejných měl zahrnovat společné chápání úlohy, kterou v demokracii hraje většina, aby se zabránilo případům porušování práv, které by mohly vést k tyranii většiny;
6. připomíná neodmyslitelnou vazbu, která existuje mezi právním státem a základními právy; bere na vědomí případy velké mobilizace občanů EU, jejichž prostřednictvím dávají najevo svou oddanost základním právům a evropským hodnotám; připomíná v této souvislosti, že je nezbytné, aby si Evropané více uvědomovali společné hodnoty EU a Listiny základních práv EU;
7. domnívá se, že rozdíly ve výkladu a nedodržování hodnot uvedených v článku 2 SEU oslabují soudržnost evropského projektu, práva všech Evropanů a vzájemnou důvěru, jež je mezi členskými státy nutná;
8. zdůrazňuje usnesení Evropského parlamentu ze dne 25. října 2016¹, v němž se vyjádřil ve prospěch zavedení evropského mechanismu pro demokracii, právní stát a základní práva, a poukazuje na to, že tento mechanismus by do velké míry přispěl ke společnému přístupu k evropské správě, který v současnosti chybí; trvá na tom, aby Komise v tomto směru předložila návrh na ustavení takového mechanismu v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality;
9. zdůrazňuje, že širší rámec pro monitorování právního státu by vedl k větší soudržnosti existujících nástrojů, větší účinnosti a k ročním úsporám nákladů; zdůrazňuje, že je důležité využívat v rámci procesu monitorování rozličné a nezávislé zdroje; opakuje, že je důležité porušování základních práv předcházet, spíše než reagovat až následně, když se případy tohoto porušování opakují;
10. důrazně odsuzuje narůstající omezení v oblasti svobody sdružování, kdy v některých případech došlo i k násilí vůči demonstrantům ze strany příslušných orgánů; opětovně

¹ Přijaté texty, P8_TA(2016)0409.

potvrzuje zásadní úlohu, kterou tyto základní svobody mají při fungování demokratických společností, a vyzývá Komisi, aby převzala aktivní úlohu při podpoře těchto práv v souladu s normami v oblasti mezinárodních lidských práva;

11. poukazuje na skutečnost, že právo na přístup ke spravedlnosti je zásadní podmínkou ochrany všech základních práv, demokracie a právního státu;
12. zdůrazňuje, že ve svém usnesení ze dne 25. října 2016¹ vyzývá Komisi, aby společně s občanskou společností vypracovala a provedla osvětovou kampaň zaměřenou na to, aby bylo občanům a obyvatelům Unie v plné míře umožněno osvojit si práva, která jim plynou ze smluv a z Listiny (např. svoboda projevu, svoboda shromažďování a volební právo), a v níž poskytne informace o právech občanů na soudní nápravu a možnostech vést spor v případech týkajících se porušení demokracie, právního státu a základních práv, jichž se dopustily vlády jednotlivých států nebo orgány EU;
13. vyzývá Komisi, jako strážkyni Smluv, aby ve spolupráci s Agenturou Evropské unie pro základní práva vypracovala aktuální databáze, v nichž budou informace o situaci základních práv v jednotlivých členských státech;
14. připomíná, že korupce ohrožuje právní stát, demokracii, lidská práva a rovné zacházení se všemi občany; opakuje, že korupce představuje hrozbu pro řádnou správu věcí veřejných a pro spravedlivý a sociální systém soudnictví a že brzdí hospodářský rozvoj; vyzývá členské státy a orgány EU, aby zintenzívnily svůj boj proti korupci tím, že budou pravidelně monitorovat způsob, jakým jsou využívány finanční prostředky EU a vnitrostátní veřejné prostředky;
15. zdůrazňuje, že svědci a informátoři mají zásadní podíl na tom, že činnost zločineckých organizací nebo závažné případy porušení právního státu jsou stíhány a potrestány;
16. vyzývá členské státy, aby usnadnily rychlé zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce;

Migrace a integrace

17. konstatuje, že na příčinami migrace ve třetích zemích jsou především násilné konflikty, pronásledování, nerovnost, terorismus, represivní režimy, přírodní katastrofy, krize způsobené lidmi a chronická chudoba;
18. připomíná, že žadatelé o azyl a migranti i nadále přicházejí o život a čelí mnohonásobným rizikům při pokusu překročit vnější hranice EU nelegálně;
19. vyjadřuje znepokojení nad tím, že několik členských států zpřísnilo svůj politický přístup k azylu a migraci a že některé členské státy plně nedodržují své závazky v souvislosti s těmito oblastmi;
20. vyzývá EU a její členské státy, aby ze solidarity a úcty k základním právům migrantů

¹ Přijaté texty, P8_TA(2016)0409.

a žadatelů o azyl učinily základ migrační politiky EU;

21. vyzývá členské státy, aby dodržovaly a plně prováděly přijatý společný evropský azylový balíček a společné právní předpisy v oblasti migrace, zejména s cílem chránit žadatele o azyl před násilím, diskriminací a opětovným způsobováním traumat během azylového řízení a aby se soustředily na zranitelné skupiny; připomíná, že téměř třetinu žadatelů o azyl tvoří děti, které jsou obzvláště zranitelné; vyzývá EU a její členské státy, aby posílily své úsilí zaměřené na prevenci toho, aby se nezletilé osoby bez doprovodu stávaly nezvěstnými;
22. vítá spolupráci mezi Agenturou pro základní práva a agenturou FRONTEX na vytvoření příručky pro zacházení s dětmi na pozemních hranicích;
23. je znepokojen tím, že existují velké rozdíly v úrovni podmínek přijetí poskytovaných některými členskými státy, kdy některé členské státy nezajišťují odpovídající a důstojné zacházení s žadateli o mezinárodní ochranu;
24. důrazně odsuzuje nárůst obchodování s lidmi, jejichž pachatelé – včetně úředníků a vládních aktérů – musejí být pohnáni k odpovědnosti a předvedeni před soud, a vyzývá členské státy, aby posílily spolupráci a zintenzívnily svůj boj proti organizované trestné činnosti, včetně převaděčství a obchodování s lidmi, ale i vykořisťování, nucené práci, sexuálnímu zneužívání a mučení, a zároveň aby chránily oběti;
25. připomíná, že ženy a děti jsou vystaveny většímu riziku, že se stanou oběťmi obchodování s lidmi a vykořisťování a sexuálního zneužívání ze strany obchodníků s lidmi;
26. domnívá se, že by měly být k dispozici bezpečné a legální cesty pro migraci, a že nejlepším způsobem, jak ochránit práva lidí, kteří nemohou legálně vstoupit do Evropy, je řešit základní příčiny migračních toků, nalézt udržitelná řešení konfliktů, a rozvíjet spolupráci a partnerství; domnívá se, že by měly přispět k rychlému a důslednému rozvoji zemí původu a tranzitu prostřednictvím rozvoje místních ekonomik, a nabízet nové příležitosti, jakož i investice do azylových systémů v těchto zemích, které plně dodržují mezinárodní právo a základní práva v této oblasti;
27. vyzývá EU a členské státy, aby posílily bezpečné a legální cesty pro uprchlíky, a zejména proto, aby se zvýšil počet nabízených míst ke znovuusídlení nabízených nejzranitelnějším uprchlíkům;
28. připomíná, že návratová politika by měla plně dodržovat základní práva migrantů, včetně práva na nenavracení; domnívá se, že pozornost by se měla zaměřit na ochranu důstojnosti navracených jednotlivců a v tomto ohledu žádá, aby byly podporovány dobrovolné návraty a pomoc pro opětovné začlenění do společnosti země původu;
29. zdůrazňuje, že EU musí proto podporovat politiku přijímání a integrace ve všech členských státech a že je nepřijatelné, aby některé členské státy tvrdily, že se jich fenomén migrace netýká; zdůrazňuje skutečnost, že zásady rovného zacházení a nediskriminace by měly být v politikách migrace a opatřeních sociálního začleňování vždy zajištěny; vítá zahájení evropské integrační sítě a doporučuje zintenzívnit výměnu

osvědčených postupů mezi členskými státy v oblasti integrace;

30. připomíná, že je důležité poskytnout migrantům vzdělání, a to jak dětem, tak i dospělým, což je nezbytné pro jejich integraci do hostitelské společnosti; trvá na jejich specifických potřebách, a to především v oblasti studia jazyků; zdůrazňuje, že je důležité v každém členském státě zavést opatření s cílem umožnit jim přístup zdravotní péči, k náležitým podmínkám přijímání a poskytnout jim možnost, aby mohli být sloučeni se svou rodinou;
31. zdůrazňuje, že je nutné zajistit, aby byly široké veřejnosti poskytnuty vzdělávací zdroje v oblasti mezikulturního dialogu;
32. zdůrazňuje, že je důležité, aby byla ve všech členských státech zavedena prioritní opatření s cílem poskytnout všem dětem migrantů přiměřené a důstojné přijímací podmínky, jazykové kurzy, základní znalosti o mezikulturním dialogu, vzdělávání a odbornou přípravu;
33. vyzývá členské státy, aby posílily své služby na ochranu dětí, včetně těch, které se týkají žadatelů o azyl, uprchlíků a migrantů z řad dětí; naléhavě vyzývá Komisi, aby předložila ucelenou koncepci opatrovnických systémů na ochranu nejlepších zájmů nezletilých osob bez doprovodu; vyzývá, aby byly vypracovány a zavedeny zvláštní postupy, které mají zabezpečit ochranu všech dětí v souladu s Úmluvou OSN o právech dítěte;
34. trvá na tom, že je naprosto nevyhnutelné co nejlépe integrovat osoby s různým náboženským původem do evropské společnosti a to i ty, které již v Evropské unii žijí dlouho;
35. zdůrazňuje rozvoj strategií v oblasti sociálního začlenění a vzdělávání, a politik, které se zabývají diskriminací a vyloučením by mohlo odradit zranitelné osoby od toho, aby se připojily k násilným extremistickým organizacím;
36. doporučuje, aby byla bezpečnostní opatření určená pro boj proti všem formám radikalizace a terorismu v Evropě doplněna, zejména v oblasti soudnictví, o dlouhodobé politiky zaměřené na prevenci radikalizaci a náboru občanů EU ze strany násilných extremistických organizací;
37. je znepokojen alarmujícím nárůstem projevů nenávisti, verbálních projevů nenávisti a falešných zpráv; odsuzuje případy trestných činů z nenávisti a nenávistné projevy motivované rasismem, xenofobií, náboženskou nesnášenlivostí nebo předsudky proti zdravotnímu postižení, sexuální orientaci nebo pohlavní identitě určité osoby, které jsou v EU každodenní skutečností; zdůrazňuje, že tolerance šíření projevů nenávisti a falešných zpráv podněcuje populismus a extremismus; je přesvědčen, že systematická občanskoprávní nebo trestněprávní opatření mohou tento škodlivý trend zastavit ;
38. zdůrazňuje, že cílené šíření nepravdivých informací o jakékoli kategorii osob žijících v EU, právním státu nebo základních právech představuje obrovskou hrozbu pro demokratické hodnoty EU a její jednotu;
39. připomíná, že sociální sítě a zaručená anonymita, již poskytují mnohé mediální

platformy, podporují mnohé formy vyjadřování nenávisti, včetně krajně pravicového a džihádistického extremismu a připomíná, že internet nemůže představovat prostor, v němž neplatí žádné zákony;

40. připomíná, že svoboda projevu a svoboda informací a sdělovacích prostředků jsou zásadní pro zajištění demokracie a právního státu; důrazně odsuzuje násilí, nátlak či hrozby namířené proti novinářům a sdělovacím prostředkům, a to i v souvislosti se zveřejňováním informací o porušování základních práv;
41. odsuzuje normalizaci verbálních projevů nenávisti, které jsou sponzorovány či podporovány veřejnými orgány, politickými stranami a vedoucími politickými představiteli a o nichž informují sociální média;
42. připomíná, že boj proti tomuto fenoménu se opírá o vzdělání a informovanost veřejnosti; vyzývá členské státy, aby zavedly informační programy ve školách, a naléhavě vyzývá Komisi, aby podporovala úsilí členských států v této oblasti, a to zejména vypracováním pokynů pro tento proces;
43. je přesvědčen, že by se mělo systematicky zvyšovat povědomí policistů a soudních orgánů v členských státech o trestných činech z nenávisti a že obětem těchto trestných činů by mělo být poskytováno poradenství a měly by být povzbuzovány k hlášení těchto incidentů; vyzývá k celounijnímu výcviku příslušníků policejních sborů v EU, aby byli schopni účinně bojovat s trestnými činy z nenávisti a s verbálními projevy nenávisti; zdůrazňuje, že tento výcvik by měla zajišťovat Agentura Evropské unie pro vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (CEPOL) a že by měl vycházet z osvědčených postupů na úrovni členských států a z činnosti Agentury Evropské unie pro základní práva (FRA);
44. s potěšením konstatuje, že Komise zřídila skupinu na vysoké úrovni pro boj proti rasismu, xenofobii a jiným formám nesnášenlivosti;
45. vyzývá tuto skupinu na vysoké úrovni, kterou zřídila Komise, aby pracovala především na otázkách týkajících se harmonizace definice „trestný čin z nenávisti“ a „verbální projev nenávisti“ v celé Evropě; domnívá se, že skupina by se měla zabývat rovněž verbálními projevy nenávisti a podněcováním k násilí, které lze přičíst politickým osobnostem;
46. vyzývá, aby díky lepšímu dohledu, vyšetřování a stíhání autorů projevů, které jsou neslučitelné s evropskými zákony, ze strany příslušných soudních orgánů došlo k omezení těchto tendencí a zároveň aby byla zajištěna svoboda projevu a právo na soukromí, a to ve spolupráci s občanskou společností a s podniky působícími v oblasti informačních technologií;
47. v této souvislosti žádá Komisi, aby předložila návrh přepracovaného znění rámcového rozhodnutí Rady o boji proti některým formám a projevům rasismu a xenofobie prostřednictvím trestního práva, tak aby zahrnoval další formy trestných činů páchaných z nenávisti;

Diskriminace

48. odsuzuje diskriminaci z jakéhokoli důvodu, jako jsou předsudky vůči pohlaví, rasovému původu, barvě pleti, etnickému nebo sociálnímu původu, genetickým rysům, jazyku, náboženství či přesvědčení, politickým nebo jakýmkoli jiným názorům, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, místu narození, zdravotnímu postižení, věku nebo sexuální orientaci, jak je uvedeno v článku 21 Listiny základních práv Evropské unie, nebo jakoukoli jinou formu nesnášenlivosti nebo xenofobie a připomíná článek 2 SEU;
49. uznává, že sekularismus, kdy je církev striktně oddělena od státu, a neutralita státu mají pro ochranu svobody náboženského vyznání nebo přesvědčení, zajištění rovného zacházení se všemi náboženstvími a vyznáními a potírání diskriminace na základě náboženského vyznání či přesvědčení zásadní význam;
50. konstatuje, že Rada dosud neschválila navrženou směrnici o rovném zacházení z roku 2008; vyzývá opakovaně Radu, aby co nejdříve přijala svůj postoj k tomuto návrhu;
51. připomíná povinnost členských států beze zbytku uplatňovat směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států;
52. připomíná, že lidská práva jsou univerzální a že žádné menšiny by neměly být diskriminovány; zdůrazňuje, že práva menšin jsou nedílnou součástí právního státu; poznamenává, že pokud nejsou dodržovány zásady právního státu, existuje větší riziko porušování práv menšin;
53. odsuzuje případy diskriminace, segregace, projevů nenávisti, zločinů z nenávisti a sociálního vyloučení, s nimiž se potýká romská populace; odsuzuje přetrvávající diskriminaci Romů, pokud jde o přístup k bydlení, zdravotní péči, vzdělávání a na trh práce; připomíná, že všem evropským občanům by měla být bez ohledu na jejich etnický původ poskytována stejná pomoc a ochrana;
54. vyzývá Komisi a členské státy, aby ve spolupráci se zástupci menšin shromáždily spolehlivé a srovnatelné údaje o rovnosti s cílem stanovit rozsah nerovnosti a diskriminace;
55. vyzývá členské státy, aby si vyměňovaly osvědčené postupy a používaly spolehlivá řešení problémů, s nimiž se potýkají menšiny v celé Evropské unii;
56. trvá na tom, že je důležité uplatňovat politiku rovnosti, která by umožnila všem etnickým, kulturním a náboženským menšinám, aby bez překážek užívaly svá základní práva;
57. vybízí ty členské státy, které tak dosud nečinily, aby ratifikovaly Rámcovou úmluvu o ochraně národnostních menšin a Evropskou chartu regionálních či menšinových jazyků; připomíná rovněž nezbytnost uplatňování zásad vypracovaných v rámci Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE);
58. naléhavě vyzývá členské státy, aby důkladně zvažovaly otázku práv menšin, zaručily právo na používání menšinového jazyka a chránily jazykovou rozmanitost v Unii; vyzývá Komisi, aby rozšířila svůj plán na podporu výuky a používání regionálních

jazyků jakožto možného způsobu boje proti jazykové diskriminaci v EU;

59. vybízí, aby byla do školních osnov začleněna výchova k toleranci, aby byly děti vybaveny nástroji, které potřebují k rozeznání všech forem diskriminace, ať už vůči muslimům, Židům, Afričanům, Romům nebo osobám LGBTI či proti jakékoli jiné menšině;
60. vyzývá Komisi, aby při řešení genderových stereotypů ve škole sdílela osvědčené postupy členských států;
61. vyjadřuje politování nad tím, že osoby LGBTI zažívají šikanu a obtěžování a jsou v různých oblastech života diskriminovány;
62. odsuzuje veškeré formy diskriminace osob LGBTI; vybízí členské státy, aby přijaly zákony a opatření zaměřené na boj proti homofobii a transfobii;
63. vybízí Komisi, aby představila program, který by při dodržení pravomocí členských států zajistil stejná práva a příležitosti pro všechny občany, a aby monitorovala řádné provedení právních předpisů EU týkajících se práv LGBTI osob v právu členských států a jejich uplatňování; naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby úzce spolupracovaly s organizacemi občanské společnosti, které se zabývají právy LGBTI osob;
64. vyjadřuje politování nad tím, že transgenderové osoby jsou dosud ve většině členských států považovány za duševně nemocné, a vyzývá dotyčné státy, aby přezkoumaly svůj vnitrostátní seznam týkající se duševního zdraví a rozvíjely alternativní modely přístupu bez jakéhokoli stigma, které by zajistily, aby všechny transgenderové osoby měly k dispozici péči, která je z lékařského hlediska nezbytná; lituje, že řada členských států dnes na transgenderové osoby pro uznání změny pohlaví (včetně záznamů v cestovních pasech a úředních dokladech totožnosti) stále uplatňuje určité požadavky, jako např. lékařský zákrok, a nucenou sterilizaci jako podmínku pro změnu pohlavní příslušnosti; konstatuje, že tyto požadavky jsou jasným porušením lidských práv; vyzývá Komisi, aby členským státům poskytla pokyny ohledně osvědčených modelů zajišťujících právní uznání pohlaví v Evropě; vyzývá členské státy, aby uznávaly změnu pohlaví a poskytly přístup k rychlým, dostupným a transparentním postupům právního uznání pohlaví bez zdravotních požadavků, jako je chirurgický zákrok nebo sterilizace či souhlas psychiatra;
65. vítá iniciativu Komise, která v rámci přehodnocení Mezinárodní klasifikace nemocí Světové zdravotnické organizace usiluje o vyřazení transgenderových identit ze seznamu patologických stavů; vyzývá Komisi, aby zintenzivnila své úsilí s cílem zabránit tomu, aby se genderová odlišnost v dětství stala novou diagnózou v rámci Mezinárodní klasifikace nemocí;
66. vyzývá Komisi, aby shromažďovala údaje o porušování lidských práv, kterým čelí intersexuální osoby ve všech oblastech života, a aby s cílem chránit základní lidská práva intersexuálních osob poskytla členským státům pokyny ohledně osvědčených postupů; lituje, že se v členských státech Evropské unie stále provádí „normalizační“ operace pohlavních orgánů u intersexuálních dětí, přestože není z lékařského hlediska nutná a přestože lékařské zásahy dětem způsobují dlouhodobé psychické trauma;

67. vyzývá členské státy, aby v plném rozsahu uplatňovaly směrnici o právech obětí¹, a zjistily, jaké nedostatky má jejich systém na ochranu práv obětí, a napravily je a aby přitom kladly zvláštní důraz na zranitelné skupiny, jako jsou práva dětí, menšin nebo obětí trestných činů z nenávisti;
68. naléhavě žádá EU a její členské státy, aby bojovaly se všemi formami násilí a diskriminace vůči ženám a aby stíhaly pachatele těchto činů; zvláště pak žádá, aby členské státy účinně řešily následky domácího násilí a sexuálního vykořisťování ve všech jeho podobách, včetně sexuálního vykořisťování uprchlíků či dětí migrantů, a problematiku předčasných a nucených sňatků;
69. vyzývá členské státy, aby si vyměňovaly osvědčené postupy a pro policejní a soudní zaměstnance zajišťovaly pravidelná školení o nových formách násilí vůči ženám;
70. vítá, že všechny členské státy už podepsaly Úmluvu Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí a že k ní přistoupila i Evropská unie; vyzývá členské státy, které tuto úmluvu dosud neratifikovaly, aby tak učinily;
71. naléhavě žádá členské státy, aby posílily své úsilí v boji proti sexuálnímu obtěžování a sexuálnímu násilí;
72. připomíná, že chudoba ve stáří je znepokojující zejména v případě žen, a to v důsledku přetrvávajících rozdílů v odměňování žen a mužů, což vede k nerovnostem ve výši důchodů mezi ženami a muži;
73. vyzývá členské státy, aby vypracovaly vhodnou politiku na podporu starších žen a odstranily strukturální příčiny rozdílů v odměňování žen a mužů;
74. zdůrazňuje, že je třeba ukončit diskriminaci osob se zdravotním postižením a zajistit jim rovná sociální a politická práva včetně hlasovacího práva, jak je stanoveno v Úmluvě OSN o právech osob se zdravotním postižením;
75. uznává, že sexuální a reprodukční zdraví žen souvisí s řadou lidských práv, včetně práva na život, práva na život bez mučení, práva na zdraví, práva na soukromí, práva na vzdělání a zákazu diskriminace; zdůrazňuje v této souvislosti, že osoby se zdravotním postižením mají nárok požívat všech svých základních práv na stejném základě jako ostatní;
76. vyzývá EU a její členské státy, aby uznaly základní právo na přístup k preventivní zdravotní péči; trvá na tom, že Unie musí hrát určitou úlohu při zvyšování informovanosti a prosazování osvědčených postupů v této oblasti, a to i v souvislosti se strategií EU v oblasti zdraví, přičemž je nutné respektovat pravomoci členských států, neboť zdraví je základním lidským právem a je nezbytným předpokladem k uplatňování ostatních lidských práv; v této souvislosti připomíná velký význam, který má jednotnost a důslednost opatření v rámci vnitřní a vnější politiky EU v oblasti lidských práv;

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV.

77. zdůrazňuje, že jakýkoli systém hromadného sledování bez rozdílu představuje závažný zásah do základních práv občanů; poukazuje na to, že jakýkoli návrh právních předpisů v členských státech související se sledovacími kapacitami zpravodajských orgánů by měl být vždy v souladu s Listinou základních práv a se zásadou nezbytnosti, proporcionality a zákonnosti;
78. vyzývá Komisi a členské státy, aby u široké veřejnosti a příslušných zainteresovaných subjektů ve vnitrostátních systémech na ochranu dětí propagovaly tísňovou linku pro pohřešované děti (116 000) a linku důvěry pro děti (116 111); vyzývá členské státy, aby zajistily, aby měli občané přístup k odpovídajícím službám dostupným po celé EU 24 hodin denně, které by mohly děti snadno využívat; vyzývá členské státy a Komisi, aby v případě potřeby na to vyčlenily dostatečné finanční prostředky;
79. naléhavě žádá orgány a instituce EU a členské státy, aby se sjednotily ve svém úsilí bojovat proti porušování práv dětí na internetu; znovu opakuje svou výzvu těm členským státům, které tak dosud neučinily, aby ve svém vnitrostátním právu provedly směrnici o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii¹ a účinně ji uplatňovaly; vyzývá členské státy, aby s cílem zlepšit spolupráci mj. i s Evropským policejním úřadem (Europol) rozšířily právní kompetence a technické kapacity a navýšily finanční zdroje donucovacích orgánů, tak aby mohly řešit tento fenomén; v souvislosti s odhalováním známek fyzického a psychického násilí páchaného na dětech, včetně šikany na internetu, poukazuje na úlohu odborných pracovníků pracujících s dětmi; vyzývá členské státy k zajištění toho, aby tito odborní pracovníci byli v tomto smyslu informováni a proškoleni;
80. bere na vědomí pozitivní trendy v některých členských státech v oblasti práv obětí; konstatuje však, že v obecných službách na pomoc obětem trestných činů stále existují zjevné nedostatky;
81. vítá akční plán EU týkající se elektronické státní správy na období 2016–2020 a akční plán v oblasti evropské e-justice (2014–2018);
82. vybízí Komisi, aby jmenovala koordinátory EU pro boj proti afrofobii a anticiganismu, aby odpovídala za zlepšení koordinace a provázanosti činnosti orgánů EU, agentur EU, členských států a mezinárodních subjektů a rozvíjela stávající i nová opatření EU s cílem bojovat proti těmto fenoménům; poukazuje zejména na to, že úlohou koordinátora pro boj proti anticiganismu by mělo být zintenzivnění a doplnění činnosti oddělení Komise pro nediskriminační politiku a koordinaci romských záležitostí rozšířením týmu, vyčleněním dostatečných zdrojů a přijetím dalších zaměstnanců, aby tak byly zajištěny dostatečné kapacity pro boj proti anticiganismu, pro zvyšování povědomí o holocaustu Romů a připomínání památky obětí holocaustu; doporučuje přijetí evropských rámců pro vnitrostátní strategie boje proti afrofobii, antisemitismu a islamofobii;
83. odsuzuje kroky vlád členských států, kterými oslabují a demonizují občanskou společnost a nevládní organizace; naléhavě vyzývá členské státy, aby poskytly podporu

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV, Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1.

organizacím občanské společnosti, neboť často vykonávají záslužnou práci doplňující sociální služby poskytované státem, či dokonce suplují služby, které stát nezajišťuje;

84. navrhuje jmenovat koordinátora EU pro občanský prostor a demokracii, jehož úkolem by bylo koordinovat činnost EU a členských států v této oblasti a zároveň sehrávat roli dohledu a kontaktního místa pro nevládní organizace v souvislosti s případy šikany, které omezují jejich práci;

85. vyzývá Komisi, aby vytvořila pokyny pro zapojení občanské společnosti a ukazatele pro občanský prostor;

o

o o

86. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Snaha a nasazení v rámci budování Evropy se stále zaměřuje na dodržování základních práv občanů. Vývoj politické Evropy již po desetiletí provází upevňování zákonných a právních záruk, jichž občané Evropy při uplatňování svých práv požívají. Vně našich hranic jsou evropské státy a jejich Unie vnímány jako hradba chránící individuální svobody a práva, což dostatečně objasňuje, jak je náš kontinent přitažlivý pro osoby, které jsou doma pronásledovány nebo jim hrozí nebezpečí, a proto u nás hledají přístřeší a ochranu.

Evropa je bohatý kontinent, kde existují četné možnosti a příležitosti k tomu, aby se každý mohl ve svém životě rozvíjet. Toto vnímání – které u nás někdy zpochybňujeme – je plně uznáváno na území našich sousedů: na Blízkém a Středním východě, v Turecku a v Africe. Stovky tisíc lidí se vydaly na často nesmírně nebezpečnou cestu, aby se k nám přiblížily a v ideálním případě se dostaly do Evropy. Jsou obětmi všemožného vydírání. Tito lidé budou dále proudit k branám Evropy. Je nezbytné, aby migranti, které Evropa přijímá, dostali možnost plně přispívat kontinentu, jež si zvolili. Je také nezbytné, aby Evropa dokázala čestně a důsledně sdělit, že nemůžeme přijmout každou a každého, kdo se bez dokladů a oprávnění pokusí v Evropě usadit. Respektování právního státu vyžaduje dodržování zákazů. Je zásadní potírat projevy nenávisti a násilí vůči „ostatním“, ale je také důležité zajistit efektivitu a účinnost právních předpisů týkajících se překračování hranic a přistěhovalectví.

Evropa je a musí zůstat útočištěm. Osoby, jejichž život a fyzickou integritu ohrožují okolnosti, před nimiž jsou nuceny prchat, musejí mít možnost nadále počítat s tím, že je Evropa přijme a že se o ně postará. V ideálním případě bude zaveden systém a evropská logika týkající se azylu a dočasné ochrany s cílem zajistit u statusů ochrany jednotnost kritérií.

Právní stát by měl být v Evropě samozřejmostí. Všeobecně platným a nezpochybnitelným způsobem by se měla prosadit předvídatelnost politických rozhodnutí, vnitřní stálost ústavních i ostatních zákonů, neexistence svévolného rozhodování státu a odmítání politického protekcionářství a korupce. Zjišťujeme však, že se v celé Evropské unii množí případy porušování zásad právního státu. Tato situace je politováníhodná a alarmující. Téměř třicet let po všeobecném zavedení demokratické veřejné správy na celém evropském kontinentu se v projevech některých opozičních stran i v praktickém vládnutí ostatních stran objevují nové autoritářské tendence. Evropská unie je společenstvím práva a hodnot zakotvených v zakládající smlouvě a prostřednictvím této smlouvy. Nemůže ve svém středu ve veřejné správě připouštět odchylky, které porušují ducha a literu Smlouvy.

Výzvy v oblasti základních práv jsou četné – čtenější než ty, které jsme nyní nastínili. Zpravodaj však měl v úmyslu zaměřit svůj text na to, co v tuto chvíli považuje za naprosté priority. Nejenže je objem této zprávy z vlastního podnětu omezen jednacím řádem, ale zpravodaj se domnívá, že aby bylo vysloveno jasné a výrazné politické poselství, bylo by užitečné se zaměřit na některá významná naléhavá témata.

Ve stejné době jako tato zpráva, krátce před ní nebo krátce po ní jsou předkládány další zprávy, které odrážejí pozornost, již Evropský parlament věnuje právům a svobodám ve všech souvislostech. Zpravodaj se domnívá, že není třeba, aby tato zpráva podrobně přejímala všechna témata, o nichž konkrétně pojednávají jiné parlamentní zprávy. Proto navrhuje

soustředěnější a sevřenější přístup.

Hlavní osy tohoto návrhu zprávy tvoří právní stát a migrace spolu s integrací. Byla to bezpochyby ústřední témata let 2015 a 2016, která neztratila nic ze své závažnosti a aktuálnosti. Navíc spolu úzce souvisejí, ať již pokud jde o nezbytnost přistupovat k problematice migrace z hlediska fungujícího právního státu, tak s cílem upevnit důvěru občanů ve vnitrostátní i evropské instituce a v jejich schopnost jednat.

Zpravodaj si také přál začlenit kroky navazující na zprávy těch, kdo je předložili před ním, například na autory zprávy o základních právech. Proto tam, kde to bylo možné, byl dokumentován pokrok, jehož bylo dosaženo od posledních zpráv, a tento pokrok byl zahrnut do textu jako specifická část. Další konkrétní část připomíná obavy napříč všemi členskými státy, jež uvádějí ochránci základních práv. Tak se dozvídáme, že nikdo, že žádný členský stát není – zatím! – dokonalý, pokud jde o dodržování základních práv. To je tím významnější, že by nás to mohlo podnítit k tomu, abychom společně pracovali na zlepšení svých postupů a abychom se neuzavírali do slepé logiky kritiky a odmítání kritiky podle toho, jak citlivě každý z nás určité záležitosti vnímá. Zpravodaj nadále zaujatě hájí vznik evropské veřejné správy, již si přejí a již přijímají všechny státy Unie i její orgány, evropské veřejné správy, která plně respektuje základní práva každého jednotlivce.

Zpravodaj by rád připomněl význam předchozí činnosti Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, Výboru pro ústavní záležitosti, Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví, Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a Petičního výboru, jimiž jsou:

- zpráva o aspektech základních práv v oblasti integrace Romů v EU: boj proti protiromským postojům (zpravodajka: Soraya POSTOVÁ)
- usnesení Evropského parlamentu ze dne 1. června 2017 o boji s antisemitismem (2017/2692(RSP))
- usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. září 2016 o provádění směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání („směrnice o rovnosti v zaměstnání“) (2015/2116(INI))
- usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2017 o návrhu rozhodnutí Rady o uzavření, jménem Evropské unie, Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí (COM(2016)0109 – 2016/0062(NLE))
- usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. března 2017 o rovnosti žen a mužů v Evropské unii v letech 2014–2015 (2016/2249(INI))
- usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o potřebě vypracovat strategii Evropské unie pro odstranění rozdílu ve výši důchodů žen a mužů a předcházení tomuto rozdílu (2016/2061(INI))
- usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. března 2017 o uplatňování směrnice Rady 2004/113/ES, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a k jejich poskytování (2016/2012(INI))
- usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. května 2016 o provádění směrnice 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí z hlediska rovnosti žen a mužů (2015/2118(INI))
- usnesení Evropského parlamentu ze dne 1. června 2017 obsahující doporučení Komise o ochraně zranitelných dospělých osob (2015/2085(INL))
- usnesení Evropského parlamentu ze dne 25. října 2016 o boji proti korupci a dalších

- krocích v návaznosti na usnesení CRIM (2015/2110(INI))
usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. března 2017 o dopadech dat velkého objemu na základní práva: soukromí, ochrana údajů, zákaz diskriminace, bezpečnost a prosazování práva (2016/2225(INI)).

MENŠINOVÉ STANOVISKO

kteře předkládá v souladu s čl. 52a odst. 4 jednacího řádu

Marek Jurek

Ochrana základních práv by měla přispět ke svobodě diskuze ve všech členských státech EU a neměla by se stát ideologickým nástrojem nátlaku vyvíjeného na veřejné mínění v těchto zemích. Právě to je však podstatou hodnocení obsaženého ve zprávě o situaci v oblasti základních práv, která se přímo zabývá emigrační politikou některých členských států a značnou částí veřejného mínění v Evropě. Je politováníhodné, že v tomto kontextu byl zamítnut návrh na začlenění výzvy k prosazování evropských hodnot, jako je svoboda náboženského vyznání a přesvědčení, v neevropských zemích, které jsou ohroženy vnitřními konflikty, do daného projektu.

Zdůrazňujeme také, že výzva k ratifikaci Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí (Istanbulské úmluvy), která je součástí zprávy a kterou stále ještě neratifikovala více než 1/3 zemí EU, závažným způsobem porušuje zásadu subsidiarity.

INFORMACE O PŘIJETÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

Datum přijetí	1.2.2018
Výsledek konečného hlasování	+: 41 -: 8 0: 3
Členové přítomní při konečném hlasování	Asim Ademov, Heinz K. Becker, Malin Björk, Michał Boni, Caterina Chinnici, Frank Engel, Cornelia Ernst, Raymond Finch, Lorenzo Fontana, Kinga Gál, Ana Gomes, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Monika Hohlmeier, Brice Hortefeux, Filiz Hyusmenova, Sophia in 't Veld, Dietmar Köster, Barbara Kudrycka, Cécile Kashetu Kyenge, Juan Fernando López Aguilar, Roberta Metsola, Claude Moraes, Péter Niedermüller, Ivari Padar, Soraya Post, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Csaba Sógor, Sergei Stanishev, Helga Stevens, Traian Ungureanu, Marie-Christine Vergiat, Udo Voigt, Josef Weidenholzer, Kristina Winberg, Tomáš Zdechovský, Auke Zijlstra
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Kostas Chrysogonos, Carlos Coelho, Maria Grapini, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Marek Jurek, Andrejs Mamikins, Angelika Mlinar, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Jaromír Štětina
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Georges Bach, Jonathan Bullock, Julia Reda, Francis Zammit Dimech

JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

41	+
ALDE	Nathalie Griesbeck, Filiz Hyusmenova, Sophia in 't Veld, Angelika Mlinar, Maite Pagazaurtundúa Ruiz
EFDD	Kristina Winberg
GUE/NGL	Malin Björk, Kostas Chrysogonos, Cornelia Ernst, Marie-Christine Vergiat
PPE	Asim Ademov, Georges Bach, Heinz K. Becker, Michał Boni, Carlos Coelho, Frank Engel, Brice Hortefeux, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Barbara Kudrycka, Roberta Metsola, Csaba Sógor, Jaromír Štětina, Traian Ungureanu, Francis Zammit Dimech
S&D	Caterina Chinnici, Ana Gomes, Maria Grapini, Sylvie Guillaume, Dietmar Köster, Cécile Kashetu Kyenge, Juan Fernando López Aguilar, Andrejs Mamikins, Claude Moraes, Péter Niedermüller, Ivari Padar, Soraya Post, Birgit Sippel, Sergei Stanishev, Josef Weidenholzer
VERTS/ALE	Julia Reda, Judith Sargentini

8	-
ECR	Marek Jurek, Branislav Škripek
EFDD	Jonathan Bullock, Raymond Finch
ENF	Lorenzo Fontana, Auke Zijlstra
NI	Udo Voigt
PPE	Kinga Gál

3	0
ECR	Helga Stevens
PPE	Monika Hohlmeier, Tomáš Zdechovský

Význam zkratk:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se